

EU, Sverige, Ukraina och Västsahara

Som en följd av Rysslands ockupation av Krim och stöd till separatisterna i östra Ukraina hotar EU med de hårdaste sanktionerna sedan - kalla kriget -. Sansade bedömare menar nu att det 25-åriga ekonomiska samarbetet som EU som helhet och många EU-länder separat har haft med Ryssland är över. Vi påminns om sanktionerna mot apartheid i Sydafrika, allt det här står i bjärt kontrast mot EU:s behandling av Marocko som sedan 40 år illegalt ockuperar Västsahara i strid med alla regler inom folkrätten. För övrigt åsidosätts även demokratin och mänskliga rättigheter.

Marocko stöds med pengar, vapen och diplomati. Inget tal om vapenembargo i det här fallet och jag menar att EU:s försvar för sina egna värderingar genom dessa inkonsekvenser inte på långt när blir trovärdiga. Inte ens de baltiska staterna som själva varit ockuperade i nästan 50 år lyfter ett finger.

I stället bombas Västsahara med napalm, folk torteras och fängslas när de försöker protestera. Vår utrikesminister har i sina årliga deklamationer aldrig omtalat Marockos ständiga övergrepp i Västsahara mot dess befolkning. Det verkar gå bra i öst, men inte i väst. Varför frågar jag mig!

I december 2012 beslutade vår Riksdag att Sverige skulle erkänna Västsahara. UD har hittills vägrat verkställa detta beslut, trots att det inom folkpartiet, centerpartiet och kristdemokraterna finns en opinion för ett erkännande. Svenska folkrättsexperter har även förklarat att ett erkännande av Västsahara är förenligt enligt folkrätten och då har man jämfört med Kroatien och Kosovo när det gäller kontrollen inom landet.

Idag har de flesta nyhetsmedier braskande resereportage om Marocko men det råder i det närmaste absolut tystnad om utvecklingen i det ockuperade Västsahara. Sällan, om någonsin, kan vi läsa om semesterparadiset Krim.

När får vi en utrikespolitik som värnar demokratin, folkrätten och mänskliga rättigheter i **alla** länder kan man undra?

S. Bäcklund, Bjästa